

Utorok 23. mája 2017

Piesne: ES č. 286, 489

Text: Jon 1, 1 – 3

„Slovo Hospodinovo zaznelo Jonášovi, synovi Amitajovmu, takto: Vstaň, chod' do veľkého mesta Ninive a káž proti nemu, lebo ich nešľachetnosť vystúpila predo mňa.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Čítali sme prvé verše z knihy proroka Jonáša. Jonáš má odovzdať prorockú zvesť ľudu v Ninive, ktorého viera je deformovaná. Hospodinovo slovo zaznieva veľmi konkrétne: Jonáš má vstať, ísť a kázať. Jonáš však nevie pochopiť, že Hospodin ponúka záchranu aj pohanom. Takže po týchto slovách nasleduje scenár, ktorý je blízky hádam každému z nás. Dochádza k napätiu medzi tým, čo Jonáš počul, a tým, čo urobil. Aj my neraz počujeme, čo všetko by sme mali urobiť. Keď nám to rodičia ako deťom nechali vo forme rôznych príkazov: upratať, najesť sa, naučiť sa..., výsledok býval často odlišný. Z radu sloviess zostalo splnených len niekoľko alebo ani jedno. Predsa len sme si urobili po svojom. Takýto scenár sa neraz opakuje aj v dospelosti. A takto postupoval aj prorok Jonáš, ktorého úlohou bolo ohlasovať Boží trest pre mesto Ninive. Hospodin hovorí, ako má Jonáš konať: má vstať, ísť a kázať. No Jonáš vyplní len prvú časť – vstane, aby ušiel spred Hospodina, odišiel do Jafy, našiel loď, zaplatil cestovné, vystúpil na loď a odišiel spred Hospodina. Už len počet sloviess nám poukazuje na to, že Jonáš musel vynaložiť oveľa viac úsilia na útek spred Hospodina, ako by ho musel vynaložiť, keby bol Hospodina poslúchol. Chcel sa vzdialiť nielen duchovne, ale aj fyzicky, preto utekal opačným smerom. Bratia a sestry, vidíme, že cesta volania k povolaniu nemusí byť priamočiara a jednoznačná a neraz si ju svojím trucovaním a vymýšľaním sťažujeme práve my sami. Nie sme náhodou aj my neraz ako Jonáš, ktorý síce počuje Boží hlas, pozná Božiu vôľu veľmi jasne, ale predsa len sa snaží od nej ujsť vlastnými, dlhými a náročnými cestami? Aj dnes Pán Boh k nám hovorí. Ako budeme reagovať, to záleží na nás. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Pane náš, ďakujeme Ti za svetlo nového dňa, ale aj za svetlo nášho života, ktoré máme v Tvojom Synovi Ježišovi Kristovi. Ďakujeme Ti, že i nám znie Tvoje slovo, ktorým nás neraz povolávaš do konkrétnej služby, a tak nám zjavuješ svoju vôľu. Odpusť nám, ak neraz aj my trucujeme a hľadáme vlastné cesty. Dávaj nám svojho Ducha Svätého, aby sme s Jeho pomocou dokázali Tvoje slovo poslúchať a Teba nasledovať. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave